

INNSETTELSE AV DIAKONER

 Og dette er, for det første innsettelsen av noen diakoner i menigheten. Og vår lille menighet her er uavhengig. Den har ikke noen denominasjon eller noe, som sender sine diakoner, den velger sine egne diakoner. Den velger sin pastor, den velger sine tillitsmenn, den velger alt som kommer inn og ut av menigheten. Ingen har det avgjørende ordet, det er menigheten. Og menigheten er de som kommer og støtter menigheten med sitt nærvær, med sin tiende og offergaver, det er alltid de som har retten til å bestemme i innsettelsen av disse.

² Og jeg ønsker å takke det tidligere diakonstyret, og jeg sier dette herfra på vegne av hele menigheten. Hvis noen av disse brødrene er her, som var broder Cox, broder Fleeman og broder Higginbotham og broder Deitzman, de har tjent oss godt, tjent Herren, i dette tabernaklet.

³ Og nå og da, i henhold til menighetens vedtekter, hvert år utløper tiden automatisk for diakonene eller tillitsmennene. Og hvis de ønsker å bli, er det i orden. Hvis de ikke ønsker å bli, så kan de innsette noen på deres plass, når dette styret har trukket seg.

⁴ Og i går innkalte jeg tillitsmann-styret, som er et nytt styre av tillitsmenn. Jeg la merke til broder Luther McDowell her i kveld, vi er glade for å se ham her, som pleide å være i tillitsmannstyret. Jeg dro ned denne uken for å finne ut av det og har sørget for at det lages en trykt kopi, som også vil bli presentert for menigheten. At menighetens tillitsmenn nå er: broder William Morgan, broder Mike Egan og broder Banks Wood og broder Roy Roberson. Og de er alle fra denne byen, bortsett fra broder Roberson som bor mellom de to byene. Herren så disse mennene passende, og de har vært hederlige menn, og nå har de påtatt seg pliktene som tillitsmenn i denne menigheten.

⁵ Og så mens møtet pågikk, og ble fortalt av den assisterende pastoren at vi, at et nytt diakonråd skulle velges, at disse hadde fullført sin tjenesteperiode og—og trukket seg, og at det var noen diakoner som skulle velges. Nå, menigheten . . . Måten dette gjøres på, er at styret kan utnevne diakoner, menn som de har jobbet med, og som de anser som hederlige og rettskafne menn.

⁶ Tjenesten som en diakon er en svært viktig tjeneste, og det å være en diakon i menigheten er en stor ære for Herren. Og så i møtet her om kvelden, kalte de en person til meg. Og i møtet med pastoren, følgende . . . sist fredag, bekreftet denne mannen at disse var hederlige og rettskafne menn.

⁷ En ung mann som de hadde funnet, var ikke akkurat kvalifisert (ikke fordi han ikke var den rette typen mann), en som

ble foreslått av en av de hederlige mennene i tillitsmannsstyret vårt. Men da pastoren og jeg møttes, og jeg spurte om alderen til den unge mannen, han var i begynnelsen av tjueårene. Ærverdig, rettferdig, og en ekte mann, men fant ut at han ikke var gift. Bibelen krever at en diakon er en gift mann. Han må være mannen til en kone.

⁸ Og så en annen mann som var en veldig hederlig mann, veldig kvalifisert for jobben og ville ha blitt en trofast mann, og broderen foreslo ham. Så etter å ha undersøkt saken, viste det seg at broderen helt nylig hadde kommet inn i denne Troen, men hans kone trodde ikke på Den. Så det diskvalifiserte mannen for tjenesten. Fordi han må ha hele familien sin underordnet, de må også være i Troen, for ellers ville det bli en konflikt.

⁹ Og vi bygger nå, og vi ønsker å innsette denne menigheten. Og som hovedtilsynsmannen for menigheten, må jeg se til at det holdes i samsvar med Skriften, alt rett på Ordet.

¹⁰ Og derfor har det blitt funnet riktig blant styret og pastoren og tilsynsmannen, å velge ut noen menn fra denne gruppen av mennesker her, som vi mener er hederlige og rettferdige menn. Vi kan bare presentere dem. Og deretter blir de utnevnt av menigheten, ved deres egen stemme. Og så skal disse mennene tjene, hvis de føler at de vil ta imot denne tjenesten. Så vil de komme for en kort stund, for å se om de føler at kanskje Gud har kalt dem. Og hvis de senere føler at de er diskvalifisert, så har de rett til å si fra seg tjenesten i løpet av de neste ukene, slik at noen andre kunne bli utnevnt i deres sted.

¹¹ Uansett, i begynnelsen av vekkelsesmøtene, som jeg (om Gud vil) ønsker å holde her i dette tabernaklet så snart jeg får litt hvile, så vil jeg—så vil jeg . . . vil vi ordinere disse diakonene ved håndspåleggelse, diakoner og kasserer i denne menigheten. Men først må de bli utnevnt og—og se hvordan de liker det og hvordan forsamlingen liker det. Så hvis det er—så hvis det er i orden på begge sider, så gjør vi disse mennene til ordinerte diakoner, akkurat som Tillitsmenn blir valgt på samme måte.

¹² Dette er menighetens suverenitet og lov, i henhold til Guds Ord. Derfor kan de ikke bare si at “Jeg tror denne mannen ville passe bra”, det er ikke slik, “Broder Neville tror denne mannen ville passe bra”, eller “tillitsmannsstyret tror denne mannen ville passe bra”. Det må gjøres av menigheten! Ingen gjør noe på egenhånd her. Det skjer ved menighetens avstemning. Det er en selvstyrt menighet.

¹³ De gamle vedtektene ble ødelagt i flommen i 1937. Vi har kopiert disse, og snart vil den bli hengt opp her på veggen, oppgavene til tillitsmenn, diakoner, kasserere og så videre, pastorer, medarbeidere og så videre.

¹⁴ Ved Guds nåde, ble dette fortalt meg, og denne menighetens råd vedtok enstemmig ett hundre prosent, at de har kommet fram

til at broder Hollin Hickerson er en rettferdig, hederlig mann, og egnet for denne stillingen, å motta denne—denne store æren av å være diakon for dette ovennevnte tabernaklet.

¹⁵ Vi har også kommet fram til, og ved styrets avstemning, at broder Collins også har blitt utpekt som en hederlig og rettferdig mann. Siden han selv er en forkynner, ber vi ham derfor om å komme og bli en—en diakon i menigheten; og ikke bare diakon, men en medarbeider til broder Neville, og kanskje til en søndagsskoleklasse, eller for å ta plassen til broder Neville, eller hva enn han kunne bli tilkalt for, som en medarbeider til broder Neville. Det er broder Collins.

¹⁶ Og, menigheten har også funnet og anerkjent, at broder Tony Zabel er en hederlig og rettferdig mann, og han har fått tillit av tillitsmannsstyret og pastorene, og ber ham om å ta imot tjenesten som diakon i dette ovennevnte tabernaklet.

¹⁷ Og det har også blitt spurt, og funnet en hederlig mann iblant oss . . . (Ikke . . . disse er ikke de eneste hederlige mennene, nå, men har bare blitt valgt ut av styret.) Broder Taylor fra Henryville, eller Memphis, tror jeg det er, Memphis, Indiana. Han har vært sammen med oss en stund, fungert som møtevert og hva som helst. At menigheten har fått tillit til ham, eller styret og pastorene, at han vil ta imot den—den store tjenesten å være diakon for dette ovennevnte tabernaklet.

¹⁸ Og på samme måte har broder Mike Egans svigersønn blitt spurt, broder—broder Bob Harned, har blitt valgt ut av styret og av pastorene, til å ta imot vervet som kasserer i dette ovennevnte tabernaklet, som er en hederlig jobb, og det krever rettferdighet og ære.

¹⁹ Ved å gjøre dette, tror jeg, mine brødre, at det å bli utnevnt her, at det ville være en stor ære for dere. Og ikke bare det, men noe å gjøre.

²⁰ På dette tidspunktet vil jeg la broder Neville, vår kollega, lese kravene til diakonen. Broder Neville, hvis du vil lese det fra Guds Ord. [Broder Neville leser Første Timoteus 3,8-13—Red.]

[På samme måte må diakonene være ærbødige, ikke tale med to tunger, ikke være henfalne til mye vin, ikke grådige etter urettmessig vinning.]

[De må ta vare på troens mysterium i en ren samvittighet.]

[Men også disse må bli prøvd først; så la dem få tjene som diakoner, hvis de blir funnet å være ulastelige.]

[På samme måte må deres koner være ærbødige, ikke baktalere, være edruelige og trofaste i alle ting.]

[Diakoner skal være én kvinnes mann, og de må kunne styre sine barn og sine egne hus godt.]

[For de som har gjort en god tjeneste som diakoner, oppnår selv et godt omdømme og stor frimodighet i troen på Kristus Jesus.]

21 Amen. Jeg vil i denne stund be disse brødrene som har blitt nevnt, om de bare ville gå frem her til plattformen for et øyeblikk. Og mens vi bøyer hodene våre bare et øyeblikk i bønn, vil jeg at de . . . Og menigheten vet hva dette er, at dette er å velge deres diakonråd og deres kasserer.

22 Herre Jesus, det er med et nøkternt, gudfryktig sinn at vi kommer til Deg nå. Vi kommer i respekt for Ditt Aller Helligste Ord, vi kommer og tror at "La ethvert menneskes ord være usant, men Guds være sant." Og vi er takknemlige til Deg for denne Menigheten som Jesus har kjøpt med Sitt Eget dyrebare Blod, og har gitt oss denne bygningen å tilbe i.

23 Og som tilsynsmennene for denne store flokken, som Den Hellige Ånd har ordinert oss til å være, prøver vi nå å presentere for denne forsamlingen en trofast, rettferdig gruppe menn som vi tror er Åndsfylte og klare for tjenesten. Som det en gang ble sagt om diakonrådet: "Gå og velg ut iblant dere, menn med godt rykte og med Den Hellige Ånd, slik at de kan tjene på denne måten, for å ta hånd om enkene og foreldreløse barn, dele ut penger og ta vare på menighetens velferd." Senere i årene, har vi nettopp lest ordene til den store, inspirerte, hellige Paulus, som legger frem det Skriften sier om kravene til slike stillinger.

24 Gud, bære disse mennene. Og nå er det et valg, Herre, som en selvstyrt menighet, som Herren Jesu legeme, at de skal velge. Og . . . [Tomt område på lydbåndet—Red.] . . . og vil lede denne delen av møtet på en spesiell måte, i det rettferdige og hellige Jesu Navn.

25 Nå med våre hoder bøyd, ikke bare våre hoder, men våre hjerter, og idet ethvert medlem av denne menigheten, som kommer hit regelmessig og støtter den med tiende og offergaver, som regnes som et medlem av denne menigheten, mens pastoren og jeg, alene, ser, den assisterende pastoren, broder Neville, og jeg ser på, vil jeg spørre om denne menigheten anser broder Taylor for å være en rettferdig mann og kvalifisert, så vidt du kan se, til å være diakon over denne gruppen av mennesker? Du tilkjennegir dette ved å løfte hånden din. [Broder Branham tar en pause—Red.] Ja vel. Nå, hvis det er noen som er uenig, vil du løfte din hånd. [Broder Branham tar en pause.] Takk.

26 Er det noen av disse medlemmene av denne menigheten her som anser . . . og alle, anser dere broder Hollin Hickerson for å være en rettferdig og hederlig mann, og en mann som er funnet verdig i dine øyne, til å bli diakon for denne ovennevnte menigheten? Vil du tilkjenne det ved å løfte din høyre hånd. [Broder Branham tar en pause—Red.] Hvis det er noen imot, så løft din hånd. [Broder Branham tar en pause.]

27 Anser denne forsamlingen at broder Collins er det samme, en rettferdig og hederlig mann, og verdig jobben som diakon for denne menigheten? Vil du løfte din hånd. [Broder Branham tar en pause—Red.] Ja vel. Imot, vil du løfte din hånd. [Broder Branham tar en pause.]

28 Anser denne forsamlingen at broder Tony Zabel er en hederlig mann og verdig denne tjenesten, for å være diakon over denne flokken i denne ovennevnte menigheten? Vil du løfte din høyre hånd. [Broder Branham tar en pause—Red.] Imot, vil du løfte din hånd. [Broder Branham tar en pause.]

29 Føler denne forsamlingen at broder Harned er en rettferdig og etterferdig mann, som har vært med oss en stund, at han er egnet til å være kasserer, sekretær-kasserer for denne menigheten, for å håndtere dens økonomi og å betale dens regninger? I så fall, løft din høyre hånd. [Broder Branham tar en pause—Red.] Er det noen som er imot, løft din høyre hånd. [Broder Branham tar en pause.]

30 Jeg ønsker å si til brødrene som står på dette nåværende tidspunkt, ved foten av dette korset, at denne menigheten, med ett hundre prosent (ingen imot i det hele tatt), anser dere alle verdige i Guds øyne for denne tjenesten som Gud har kalt dere til.

31 Nå, du, som sagt: “La disse først bli prøvd, og se om de ønsker denne tjenesten.” I løpet av noen få uker, om Gud vil, vil jeg vende tilbake for å legge hendene på denne gruppen av menn, for å gjøre dem til de offisielle tillits- . . . eller diakonene i denne menigheten, og kasserer.

La oss bøye våre hoder bare et øyeblikk:

32 Herre, vi er glade i kveld for at det fremdeles er menn som lever på jorden, som kan vandre gudfryktig fremfor verden; så gudfryktig at et tabernakel, med så strenge regler som dette har, kan stemme inn fem menn som sine ledere, uten én stemme imot. Vi er glade på deres vegne, og vi føler at Du var med oss i å ta disse avgjørelsene, styret og oss pastorer.

33 Gud, velsign disse mennene. Og må de tjene dette embetet av hele sitt hjerte, vel vitende om at det gir dem en høy grad i Himmelen. En dag når Himmelens Bøker lukkes, må Boken til de himmelske vesener og i den store Himmelens Bok bli åpnet, må deres navn være ett hundre prosent fremfor Gud og Frelseren og alle de Himmelske herskarene, og være det samme i Hans Rike. Velsign dem, Herre, og må de utøve denne tjenesten vel. I Jesu Navn takker vi Deg for dem. Amen.

34 Jeg ønsker bare å håndhilse på dere, Broder Harned og broder Zabel og broder Collins, broder Hickerson og broder Taylor. Så glad for å vite at vi har hatt fellesskap hele denne tiden med slike hederlige menn. Gud velsigne dere nå. Og vi vil se dere ganske snart, så snart jeg får litt hvile, for å komme

tilbake, og se hvordan dere liker tjenesten deres. Ja vel, ifølge deres avstemning, tror jeg var ett hundre prosent, ingen imot i det hele tatt.

³⁵ Åh, er du ikke glad for at du omgås mennesker i dag som kan leve innfor Gud, gudfryktig, og leve foran denne nåværende verden i den tilstanden? Det er en fantastisk ting.

³⁶ Og jeg er så glad for å vite i kveld, at jeg har privilegiet av—av å ha disse mennene og denne menigheten som vennene mine. Jeg er så glad for at Gud lot meg knytte meg til Hans Menighet over hele verden. Åh, de er foraktet og forkastet og baksnakket, og som jeg sa i morges i mitt budskap, kanskje bare gjørmearbeidere, slik verden ser på dem, som “en flokk med fanatikere”, men Gud ser på dem som Sine barn. Jeg er så glad for det. De kan kanskje ikke fortelle deg hvor mange miles det er til månen. De kan kanskje ikke fortelle deg alt om solsystemet og hvordan det fungerer. Men det er én ting de vet, de vet tidspunktet da de ble født på ny. Jeg er så glad for dem.

³⁷ Og som en liten lignelse som jeg lærte, og jeg kommer til å knytte den til de to små jentene mine i kveld, for å gjøre det litt klarere for oss, for å gjøre det virkelig for oss, slik at dere kan forstå betydningen av det. En morgen, da jeg hadde stått opp . . . Jeg har to små jenter. Den ene er Rebekah og den andre er Sarah, og de er pappas små jenter.

³⁸ Og jeg har en liten gutt, Joseph. Jeg kom fra Chattanooga, ut fra et møte en kveld, mens jeg var der i denne siste kampanjen. Og jeg var i bilen og kjørte sammen med min eldste sønn, Billy. Hans kone og Meda var i bilen, og jentene. Og mens vi rullet bortover, gjennom flere kvartaler, hadde ingen sagt noe. Og jeg hadde vært ganske skarp mot folket den kvelden, om måten de oppfører seg på. Og ingen hadde sagt noe. Og lille Joseph kom bort og grep meg i skulderen, han sa: “Pappa, det var litt av en forkynnelse du hadde i kveld!”

³⁹ Og i morges, da jeg skulle dra opp til Eighth and Tenth Street, . . . eller Penn and Tenth, rettere sagt, hadde ingen sagt noe, kona og de to jentene. Og lille Joseph tok tak i skulderen min igjen, han sa: “Pappa, det, jeg likte virkelig den forkynnelsen i morges”, sa han.

Jeg sa: “Vel, jeg har én tilhenger, det er sønnen min.”

⁴⁰ Og til vår lille fortelling. Jeg hadde stått opp en morgen og satt på rommet, lille Becky kom løpende ut og, la oss si, at hun satte seg over benet mitt og la armen sin rundt meg, og hun er pappas lille jente. Og hun klemte meg. Og lille Sarah hoppet ut av sengen med den lille pyjamasen sin og ville, la oss si at hun kom løpende som nummer to. Hun er den lille brunøyde.

⁴¹ Lille Becky sa: “Åh, Sarah, det er ingen vits i at du kommer, for jeg har hele pappa selv. Pappa er helt min!” Og lille Sarah, hennes små lepper gikk nedover, hennes små, brune øyne

mørknet. Jeg gjorde tegn *slik* og stakk ut det andre kneet, og hun kom og satte seg over det.

⁴² Becky har lengre ben, så de nådde gulvet. Lille Sarah var litt mindre, så jeg la begge armene rundt Sarah. Lille Sarah så bort på Becky og sa: “Becky, du har kanskje hele pappa, men pappa har hele meg!”

⁴³ Og jeg tror det er slik det er her. Vi kjenner kanskje ikke all teologien, og alle de viktige greske ordene, kjenner kanskje ikke denne gruppen mennesker til. Men én ting er sikkert, jeg tror at Jesus har omfavnet oss fullstendig. Amen.

Ja vel, broder Neville.

58-0720E Innsettelse av diakoner
Branham Tabernacle
Jeffersonville, Indiana USA

NORWEGIAN

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org